

ročník III.

pátek 10. února 2023

Zima na Troskách

web hradu

Milý čtenáři!

Rozmohl se nám tu takový problém. Občas vám dorazí jen prázdný mejl, bez Trosečníka. Chtěl jsem vás poprosit, když se tak stane, dejte mi vědět. Nikoli ale na adresu „Redakce SORRY“ nebo „Magazín Trosečník“, ale tu, kterou používám denně, tedy fefik.sorry@seznam.cz. Snad ty šotky v počítačích nějak porazíme... ☺

V loňském roce se rekonstrukce dočkala jedna z dopravních tepen centra města – Markova ulice. Pro letošek přišla na řadu také paralelní ulice Antonína Dvořáka. Stavební práce by měly začít již v březnu.

Ulice Antonína Dvořáka projde plánovanou kompletní rekonstrukcí.

Vodohospodářské sdružení Turnova avizovalo havarijní stav vodohospodářských sítí v ulici Antonína Dvořáka. Podobně jako Markova ulice se společně s výměnou sítí dočká celkové přestavby. Přidá se instalace nového veřejného osvětlení i povrchů komunikace, včetně chodníků a dalších prostor. Společnost Pamico Czech provede rozvody optických kabelů.

Celou stavbu zaštiťuje VHS Turnov jako největší investor. Zrealizuje obnovu veškerého kanalizačního a vodovodního řadu včetně přípojek. V rámci renovace dojde k novému napojení střešních svodů. Město Turnov financuje instalaci nového veřejného osvětlení, které svým vzhledem bude odpovídat umístění v památkové zóně. Opraví se také opěrné zdi a další veřejné prostory, včetně parkoviště před panelovým bytovým domem a prostranství před rodinnými domy v dolní části ulice.

Stavba by měla být zahájena v březnu a dokončena v listopadu 2023, město Turnov usiluje o etapizaci stavby tak, aby všem místním byl umožněn co nejméně omezený vstup do domů a v maximální míře byl zachován rovněž přístup k obchodům. V souvislosti s akcí je plánováno osobní setkání s obyvateli a podnikatelskými subjekty v ulici tak, aby mohl být nastaven co možná nejpříjemnější průběh přestavby. S určitým omezením v průběhu stavebních prací ovšem je třeba počítat.

Investice v částce zhruba 27 milionů s daní kromě nových inženýrských sítí přinese moderní podobu ulice s novými chodníky, dlážděnými parkovacími pruhy. V místě bývalé autobusové zastávky vzniknou nová parkovací místa. Veřejná prostranství před panelovým domem a před zubními ordinacemi rovněž získají nové dláždění, dojde k osazení stromů před Správou CHKO Český ráj. Celkový vzhled ulice však bude velmi podobný tomu současnému.

ve zastávky vzniknou nová parkovací místa. Veřejná prostranství před panelovým domem a před zubními ordinacemi rovněž získají nové dláždění, dojde k osazení stromů před Správou CHKO Český ráj. Celkový vzhled ulice však bude velmi podobný tomu současnému.

(Marcela Jandová)

V období **16. – 26. února**, vždy v časech 8.10 – 15.40, musí cestující vlakem počítat s denními výlukami v úseku mezi Turnovem a Mladou Boleslaví. Všechny vlaky v daném období a úseku budou nahrazeny náhradní autobusovou dopravou dle výlukového jízdního řádu. Uvedené termíny je zatím nutno brát jen orientačně.

Výluka se týká tratí 070 (Praha – Turnov) v úseku Mladá Boleslav, hl. n. – Turnov a 080 (Mladá Boleslav – Rumburk) v úseku Mladá Boleslav, hl. n. – Bakov nad Jizerou.

Turnovské kulturní tipy:

úterý 14. února, 19:00, městské divadlo

Pohovka s Ivo Šmoldasem

Únorová Pohovka přivítá českého básníka, překladatele, scénáristu, kulturního publicistu, redaktora, nakladatele a moderátora Iva Šmoldase.

Narodil se 23. července 1955 v Prostějově. Studoval češtinu a angličtinu na Filozofické fakultě UK a následně pracoval v nakladatelství Český spisovatel. Už v osmdesátých letech hojně přispíval do nejrůznějších literárních časopisů a vydal i několik básnických a publicistických knih. V současnosti pracuje jako umělec na volné noze. Překládá ze slovenštiny a angličtiny, spolupracuje s rozhlasem a televizí a v České televizi nepravidelně působí jako moderátor pořadů s kulturní tematikou. V poslední době je vyhledávaným moderátorem a oblíbeným hostem různých televizních show a zábavných pořadů.

středa 15. února, 19:30, městské divadlo

Vinnetou

Divadelní soubor Tyl Slaná přiváží do Turnova komedii Petra Kolečka na motivy románů Karla Maye a filmů Haralda Reinla.

Vydejte se napříč vrcholky vysokých pohoří a nekonečnými dálavami amerických prérií a prožijte s Vinnetouem, Old Shatterhandem a jejich přáteli veliká dobrodružství a nemilosrdné boje za čest a slávu. Nadsázka a humor při zachování odkazu knižní předlohy budiž pozvánkou pro všechny příznivce romantiky divokého západu i dobré zábavy. Představení je vhodné i pro děti od 10 let.

čtvrtek 16. – neděle 19. února

Žlutomodrý kocour 2023

Jeden z největších divadelních svátků začne ve čtvrtek 16. února a tradičně potrvá do neděle. Jak se festival zavázal minulý rok, zůstává o ukrajinské barevné transformace, dokud neskončí válka na Ukrajině, tedy opět, bohužel Žlutomodrý kocour.

Minulý rok byl věnován právě válečnému konfliktu a ani tento rok nebude veselejší, ale opět tematicky dost zásadní. Ředitel festivalu Mario Kubaš prozradil, že tento rok se zaměří na hospodářská zvířata – na problém jejich chovu a obrovské nadkonzumace živých tvorů, což má dle ředitele velký dopad na lidské zdraví a planetu. „Chceme poukázat na to strašlivé utrpení, kterým zvířata prochází, aby nakrmila svými těly naše nenasytné žaludky. Doufám, že se nám podaří nabourat mnoho stereotypů - jako třeba, že člověk je masožravec, a že je rozdíl mezi životem kočky a prasete“. Hlavním pátečním představením bude *Zlý jelen*, potrhlá komedie pražského souboru *Depresivní děti touží penězích* a vycházející režisérské hvězdy Jakub Čermák. Festival představí více než dvacet divadel.

EXPONÁT MĚSÍCE ÚNORA – STŘÍBRNÁ PLASTIKA „RADOSTNÁ“

Exponát února vybralo Muzeum Českého ráje v Turnově ze sbírky šperků.

Je jím komorní stříbrná plastika *Radostná*, náramek a prsten od akademického sochaře Pavla Krbálka, který žil v letech 1928 až 2015.

Krbálek patřil k dynastii kovářů, kteří po sedm generací žili a pracovali v Miroslavi u Znojma. Po vyučení v rodinné kovárně a absolutoriu Školy uměleckých řemesel v Brně se stal žákem profesora Bedřicha Stefana na pražské UMPRUM, kde se soustavně a se zdarem začal věnovat také šperku. Mezi šperky, které byly vybrány pro expozici československého pavilonu EXPO '67 v Montrealu, byly proto i jeho práce. Brzy nato, po srpnu 1968, emigroval do Švýcarska, kde se jako sochař a šperkař prosadil v mezinárodním měřítku. Získal například v roce 1970 Bavorskou státní cenu. Jeho monumentální plastiky stojí v západní Evropě, Japonsku a rodné Miroslavi, kde si v roce 1990 zřídil v restituované rodinné kovárně svůj ateliér.

„Krbálek byl mezi účastníky prvního Mezinárodního symposia šperku v Jablonci nad Nisou 1968, avšak naše pozvání na sympozium do Turnova už kvůli pracovnímu vytížení nepřijal. Domluvili jsme se však na výstavě, která se v našem muzeu konala v roce 2005 pod názvem *Kovová plastika a šperk*. Při té příležitosti nám věnoval plastiku *Radostná* z pozlaceného stříbra a později i soupravu náramku s prstenem a soubor trojrozměrných kovových skic k divadelním šperkům, které byly rovněž jeho doménou,“ doplnil Miroslav Cogan, kurátor sbírky výtvarného umění a šperku Muzea Českého ráje. I když Krbálkovy prostorově komponované šperky působí jako dynamické trojrozměrné kresby, výborně reflektují anatomii a pohyb lidského těla.

Všechny se také vyznačují takzvaným hamršlágem aneb povrchem strukturovaným stopami po úderech kladiva, jenž je pro Krbálkovu šperkařskou tvorbu charakteristický. Kování dává kovu nejen požadovaný tvar, ale i zhutňuje strukturu zpracovaného materiálu. Výrobky tak získávají nejen efektní, světelně proměnlivý povrch, ale také pevnost a pružnost. Krbálkovy šperky se proto vyznačují tvarovou pamětí a náramky nebo náhrdelníky vytvarované na míru pak na těle nositelky perfektně a přirozeně sedí bez zapínacích mechanismů.

/ Jan Mikulička – zdroj: Muzeum Českého ráje

A ještě pár obrázků ze sobotního masopustu z Dlaskova statku.

Fotografie
pocházejí
z facebooku
muzea.

rovensko p. t.

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ ROVENSKO p.Tr.
pořádá tradiční

HASIČSKÝ BÁL

od 20.00 hod. v sále radnice
k tanci a poslechu hraje skupina:

10.2. Styl

Vstupné 150 Kč Občerstvení v režii SDH

v sobotu **11.2.** od 13.00 hod. **DĚTSKÝ KARNEVAL**

Okrašlovací spolek v Rovensku pod Troskami, Bobříci a Město Rovensko p. Tr.
si dovoluji pozvat ctěné občanstvo města, jakožto i milé hosty na tradiční

Masopust

v Rovensku pod Troskami
v sobotu 18. února 2023

Maškary se budou shromažďovati
od 14.30 hod. Na Týně, průvod projde městem
a **veselí vyvrcholí v sále radnice na náměstí**, kde bude postaráno o občerstvení.

Masopustní průvod doprovodí rovenská kapela „Masopustní úterý“.

V sále radnice zahraje k tanci i poslechu Naruby Band.

Těšíme se na hojnost masek a Vaši dobrou náladu.

*Pokud hospodyňky připraví po cestě maškarám něco na zub nebo na zapití,
jistě to nebude odmítnuto!*

Masopust bude takový, jaký si ho společně uděláme...

turnovsko

MALÁ SKÁLA – 10. února, 20:00, Kino Androvna

Přijďte využít jedinečné příležitosti a podívat se v kině na upravenou verzi nového seriálu **IVETA**, který produkovala slovenská televize JOJ a ke spolupráci přizvala neobvyklé duo Petra Kolečka jako scénáristu a Jana Hřebejka jako režiséra.

Oba rádi přivítáme v našem kině. Nový seriál Petra Kolečka a Jana Hřebejka Iveta vysílaný televizí JOJ je nyní jedním z nejsledovanějších na Slovensku. Čelí však kritice z města Trebišov, ve kterém se odehrává. Město je prý v seriálu vyobrazeno hůř než jak skutečně vypadá. Primátor adresoval otevřený dopis

generálnímu řediteli televize.

Kolečko už čelil podobné kritice dříve, při seriálu **MOST!**, ale tam se vše v dobré obrátilo a z Mostu a míst z natáčení se stali poutní místa filmových nadšců. No, uvidíme co Trebišov. Seriál uvedeme v původním znění bez českých titulků.

Již nyní můžete rezervovat na
www.androvna.cz

První akcí, která oficiálně zahájí letošní muzejní sezonu v Městském muzeu a galerii Lomice nad Popelkou, se stane tematicky zaměřená národopisná výstava nesoucí název *Chaloupky pod horama*.

Zde představí své rekonstrukce historických regionálních staveb lidové architektury severovýchodních Čech v unikátních modelech v poměru 1:72 Josef Licehamer z Pilínkova u Liberce, jehož velkým koníčkem, kromě výroby modelů, je i psaní veršů ke kresbám lidových motivů, především Mikoláše Alše.

Modely jednotlivých staveb – statky, mlýny i roubenky – jsou propracované do nejmenších detailů, kdy výsledná podoba je často nerozpoznatelná od svého originálu, a jde tak přímo o mistrovská, s precizností a neskutečnou trpělivostí vytvořená díla, nad kterými autor strávil spoustu času. Na každém modelu pracoval přibližně 300 hodin, dle jeho náročnosti. Výrobě samotné však nejprve předcházelo podrobné studium originálů, buď v jejich reálné podobě venku v přírodě (pokud se zachovaly do dnešních časů), nebo z historických fotografií, obrazů či jiných dochovaných tištěných materiálů. Tvůrce před realizací spolupracoval a stále ještě spolupracuje i s Národním památkovým ústavem v Liberci, odkud získává podrobnější podklady.

Většina z vystavených jednatřiceti modelů chaloupek je v mnoha případech jediným a posledním dokladem krásy a starobylosti daných lidových staveb, neboť ve své reálné podobě dávno nestojí. Buď již zanikly, nebo byly necitlivě přestavěny a svoji původní tvář tak navždycky ztratily. To byl také jeden z důvodů, proč se před lety, v důchodu, pan Licehamer pustil do této bohubilé činnosti. Zajímavostí je, že některé z modelů v sobě nesou i kousek artefaktu z daného objektu, např. kámen, dřevěnou výbavu nebo odloupené zdivo. Lomnická prezentace vystavených modelů, doplněná ještě o textové, obrazové a mapové podklady, též třírozměrné předměty a artefakty z muzejních sbírek, je cenným poselstvím minulosti, ale potencionálním návštěvníkům současně slibuje zcela mimořádný, nevšední estetický zážitek. Na své si na ní rozhodně přijdou jak znalci z řad odborníků na lidovou architekturu, historii a národopis, tak i laičtí milovníci a obdivovatelé schopnosti a šikovnosti lidských rukou. Inspirující a poučná je pak též i pro generaci nejmladší, přičemž chaloupky doslova jako z pohádky, doplněné o řadu souvisejících detailů ze života českého venkova, určitě zaujmou i dítko opravdu maličká. Nechybí zde kupříkladu hromádka dříví, zemědělské náčiní, studny, lidé při práci nebo hospodářská zvířata.

Město Lomnice zve na jubilejní 10. ročník Slavnosti vína. Akce se uskuteční v sobotu 18. března 2023 na lomnickém zámku.

Na akci můžete ochutnat kolem 100 vzorků vín od vinařů z jižní Moravy a k tomu vám bude hrát úžasná cimbállovka Slovácko z Mikulčic. Degustace je v rámci vstupenky neomezená, dále je v ceně kupon v hodnotě 100,- Kč na odběr lahve vína a k tomu velmi zajímavá tombola o slosovatelné vstupenky. Předprodej vstupenek bude zahájen v pondělí 6. února a jediným místem prodeje bude kancelář informačního střediska na Husově náměstí.

lomnicko

Ahoj Fefíku,

posílám pohlednici Ještědu, když ještě nebyl špičatej. (viz rubrika *Bejvávalo*)

A taky karavan z Tuhaně. Je tu bez Milana (*Čurdy*) nějak smutno.

Z Veselé zdraví Fanouš

semily

V Semilech by ještě letos měla začít rekonstrukce hlavního mostu přes Jizeru v Tyršově ulici, který je součástí krajské silnice 289. Most je v havarijním stavu, a proto půjde k zemi, nahradí ho most nový, širší. Náklady na demolici a stavbu odhadli projektanti na 60 milionů korun. Stavbu bude financovat Liberecký

kraj, město se bude na stavbě podílet zhruba pěti až osmi miliony korun. Most, který slouží i jako přístup do centra Semil, je velmi zatížený, denně po něm projíždějí tisíce automobilů. Čeká ho demolice a stavět se bude nový most. Přestože kraj teprve vypíše veřejnou soutěž na dodavatele, měla by stavba v letošním roce nejen začít, ale do zimy i skončit. Po dobu rekonstrukce budou muset motoristé v Semilech po objízdě trase, přes Jizeru se dostanou po mostu v Jatecké ulici. (Genus)

MĚSTO SEMILY VYBUDUJE V LOKALITĚ NA VINICI RETENČNÍ NÁDRŽ

Retenční nádrž k zachycení dešťové vody vybuduje v tomto roce v lokalitě Na Vinici město Semily. Právě tato semilská lokalita je územní studií určena k výstavbě rodinných domů. Problémem místa je však nepropustné jílovité podloží, do něž se voda velmi málo vsakuje a její odtok tak probíhá velmi pomalu.

„Retenční nádrž slouží pro zadržení určitého množství dešťové vody a chrání kanalizační systém nebo vodní tok před zahlcením srážkovou vodou z přívalových dešťů,“ vysvětluje Marta

Nedvědová z odboru rozvoje a správy majetku MěÚ Semily. V místě bude vybudován retenční prostor o objemu asi 460 kubíků. Vypouštění z retenčního prostoru bude následně zajištěno spodní výpustí, která bude ústít do stávající šachty dešťové kanalizace v křižovatce ulice Na Vinici a Mikoláše Alše. „Pokud by v případě

extrémních srážek došlo k naplnění nádrže, bude možné otevřít regulační prvek a urychlit vypouštění retenčního prostoru,“ dodává ing. Nedvědová.

Společně s realizací retenční nádrže město vybuduje novou dešťovou kanalizaci, která bude propojovat dešťovou kanalizaci z 1. etapy stavby (rok 2020) se stávající dešťovou kanalizací v ul. Mikoláše Alše. Nové vedení je navrženo v délce 118 m a v jedné z šachet bude speciální ventil, který bude regulovat odtok vody na 3 l/s. Vyšší přítoky budou bočním přepadem svedeny do retenčního prostoru.

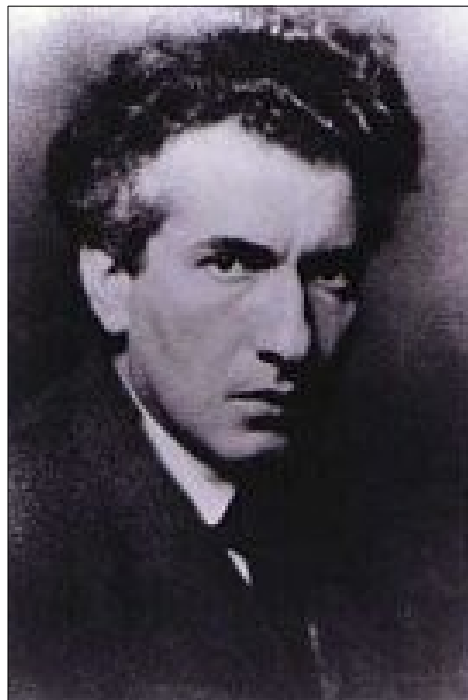
Stavbu provede společnost Stavby Flamberg Hostinné, vysoutěžená cena díla je cca 3,133 milionu korun s daní. Práce na výstavbě retenční nádrže budou zahájeny v březnu letošního roku, stavba by měla být dle harmonogramu dokončena v závěru měsíce května. Akce je podpořena dotací z rozpočtu Libereckého kraje ve výši 600 tisíc korun. (Semilské noviny)

Na Střední škole v Semilech vznikne centrum vzdělávání zaměřené na řemesla. Mělo by zajistit moderní zázemí pro obory jako tesař, truhlář, zedník, elektrikář nebo instalatér, které se tam učí. Nálady na výstavbu nového centra a jeho vybavení odhaduje Liberecký kraj, který bude investorem, na 144 milionů korun, zhruba třetinu by mohla pokrýt dotace z evropských fondů. Půjde tak o nejdražší podobný projekt v kraji. (Genus)

16. 2. 2023, 17:00, muzeum

PŘEDNÁŠKA: OLBRACHTŮV SVĚDEK - SONKA

Miroslav Šnaiberk při své přednášce popíše až neuvěřitelně dramatický osud českoněmeckého básníka Hugo Sonnenscheina (1889 v Kyjově – 1953 ve věznicích Mírov). Sonka, jak sám sebe nazýval, byl jedním z nejbližších přátel Ivana Olbrachta a literární předlohou k jedné z jeho knih. Byl ale také známým Trockého, Slánského, potkal se s Leninem, Hitlerem, Goebbelsem, Mussolinim, byl prokletým básníkem, a jak sám o sobě říkal, „největším z vagabundů“. Sonka svůj divoký života běh zakončil tragicky ve věznicích Mírov odsouzený coby konfident gestapa. Na přednášce budou prezentovány i doposud nepublikované dokumenty týkající se jak Sonky, tak Olbrachta.

10. únor, 8 – 17 hodin, kino Jitřenka
Burza knih

13. únor, 19:00, KC Golf

LACHNER PIANO QUARTET

Koncert Kruhu přátel hudby. Na únorovém koncertě se představí kvarteto, jehož členem je semilský Jan Nečaský (violoncello). Kvarteto založili čtyři mladí studenti na půdě Akademie múzických umění v Praze a během projektů Akademie komorní hudby. Několik let společně hráli v nejrůznějších komorních uskupeních (duo, trio, smyčcový kvartet) a rozhodli se vše propojit v klavírní

kvarteto. Vystupují: Kateřina Krejčová – housle, Daniel Macho – viola, Jan Nečaský – violoncello, Matouš Zukal – klavír.

15. únor, 18:00, čítárna knihovny
ZA ZDĚNÁ NA HRADĚ PECKA

Víte, jaký je nejzáhadnější hrad na Jičínsku? Odpověď na tuto otázku mohou dát pouze folklorní pověsti. A jejich odpověď je jednoznačná. Hrad Pecka. Přinášíme vám přednášku archeologa, folkloristy a regionálního historika Pavla Kracíka o nálezech a folklóru na hradě Pecka, místě opředeném tajemstvími, o nichž se mezi lidmi stále vypráví. Neobvyklý nález učiněný při stavebně-historickém průzkumu hradu Pecka roku 2018 a výsledky dlouholetého folkloristického výzkumu společně umožnily vynést na světlo jedno z dávných peckovských tajemství.

semilsko

VYSOKÉ n/J – Jarní prázdniny v Divadle Krakonoš

sobota 11. února 2023 od 20:00	Divadelní maškarní bál vstupné 150,- Kč
úterý 14. února 2023 od 17:00	Čertův švagr - loutková pohádka vstupné dospělí 50,- Kč, děti 40,- Kč, při velkém zájmu hrajeme i od 18:15
čtvrtek 16. února 2023 od 17:00	Posezení s Krakonošem - pásmo poudaček a písniček zdejšího kraje vstupné dobrovolné
pátek 17. února 2023 od 19:30	Zátiší s loutnou Divadelní komedie Jaromíra Břehového vstupné 150,- Kč, předprodej vstupenek v městské knihovně
úterý 21. února 2023 od 17:00	Čertův švagr - loutková pohádka vstupné dospělí 50,- Kč, děti 40,- Kč, při velkém zájmu hrajeme i od 18:15
čtvrtek 23. února 2023 od 17:00	Posezení s Krakonošem - pásmo poudaček a písniček zdejšího kraje vstupné dobrovolné

#

DIVADELNÍ SPOLEK
KRAKONOŠ
SI VÁS DOVOLUJE POZVAT DO

VIDEOKAVÁRNY

na malý sál divadla Krakonoš, kavárna otevřena od 18.00 h.

10. 2. 2023 19.00 h	<ul style="list-style-type: none">• 100 let republiky – oslavy ve Vysokém z roku 2018 – zaměřeno na rodáka Dr. Karla Kramáře (M. Šalda, S. Hejralová – 36 minut)• Přestávka• Cyklotoulky Vysoké a Semily (11 minut)• Malované opony – dokument nejen o vysoké divadelní oponě, ale i ropachtické (13 minut)
24. 2. 2023 19.00 h	<ul style="list-style-type: none">• Závodů postaru z roku 2015 – nesestíhaný dokument (27 minut)• Týdeník ze zimy roku 1942 – sněhový hrad, závody na sáňkách, hon na lišku (5 minut)• Přestávka• Pečení v Podkrkonoší (3 minuty)• Folklorika – o krkonošském nářečí z Vysokého, Pasek a Jilemnice s ukázkami z Posezení s Krakonošem (25 minut)

#

DS Krakonoš Vysoké nad Jizerou uvádí současnou komedii

Jaromír Břehový ZÁTIŠÍ S LOUŤNOU

Jana
Vodseďálková

Robert
Nesvadba

Svatava
Hejralová

Dále hrají: Ivana Housová, Petra Kodejšková, Pavlína Šikolová
a Vladimír Vodseďálek

Text sledují: Marcela Škodová, Jitka Seidlová / Výroba scény: Vladimír Brtek
Světla a zvuk: technici divadla Krakonoš / Kostýmy: Marie Brtková - Trunečková
Úprava, hudba a režie: Ivan Hanuš

Předprodej vstupenek v městské knihovně, tel. 604 413 873, www.ds-krakonos.cz

Divadlo Krakonoš 17.2. 19:30 vstupné 150,- Kč

železný brod

13. 2., 18 hodin, kino

Radka Tkáčiková: Treky pod dvě nejvyšší hory světa (Mt. Everest a K2)

– Trek v divokém a nespoutaném Karakoram, ledovec Baltoro, majestátní štítů Broad peaku, Masebrunu a katedrála, osmitisícovka Nanga Parbat v Pákistánu v nejzápadnějším výběžku Himalájí a těžký život místních lidíček. Kultura a snaha o rozvoj izolovaných oblastí včetně vzdělávání. Karakoram highway podél majestátní řeky Indus. V druhé části vás zavedeme do Nepálu pod nejvyšší horu světa Mt. Everest, která je přístupovou trekovou trasou a absolutním protipólem trasy pod K2. Rozdíly kulturní i náboženské, ale stejně milí lidé v obou zemích.

15. 2. od 19 hodin, divadlo

Krasavci na chmelu aneb Chlapi jsou jen pro legraci

Crazy komedie se odehrává v jedné krachující maloměstské hospodě U krasavce, jejíž osud vezmou pitoreskní štamgasti do svých rukou, když vyrazí do ne-tradičního boje proti záludným developerům, kteří jim chtějí prodat „střechu“ nad hlavou. Kameňáková legrace, plná laskavého i tvrdého humoru s prvky pantomimy, tance, zpěvu a satiry na soudobou neradostnou realitu, která nás obklopuje každý den.

Hrají: Milan Peroutka, Miroslav Šimůnek/Martin Maxa, Braňo Polák, Jaroslava Stránská, Václav Upír Krejčí, Barbora Rajnišová, Aneta Vrzalová.

Původně byl plánovaný na toto představení termín 8. 2., vstupenky zakoupené s tímto datem zůstávají v platnosti nebo se mohou vrátet v TIC Železný Brod.

Salon IX. (18. 2. – 25. 3.), Městská galerie Vlastimila Rady

Těšte se na již devátý ročník nevšedního výstavního projektu SALON. Výstavní koncept akce SALON 9 záměrně stírá rozdíly mezi amatéry a profesionály – svou tvorbu zde prezentují nejenom profesionální umělci, ale také laičtí autoři, kteří by v galeriích za normálních podmínek neměli šanci vystavovat.

Předchozí ročníky výstavy SALON ukázaly značnou pestrost ve výtvarných technikách a tématech. Samotná instalace přináší pořadatelům i návštěvníkům výstavy mnohá nečekaná překvapení.

Vernisáž výstavy se uskuteční **v pátek 17. února** od 17 hodin.

Výstavu pořádá

Občanská beseda Železný Brod a IKS Železný Brod.

Sklářská expozice Městského muzea v Železném Brodě je uzavřena

Z důvodu plánované rekonstrukce muzea v rámci projektu *Spojeno sklem!* se 30. ledna zavřely dveře sklářské expozice pro veřejnost uzavřely.

V prostoru roubeného průčelí Klemencovska je instalována expozice dokumentující podobu podomácké výroby skla v druhé polovině 19. století, kdy se ze sousedního Jablonce začal rozšiřovat tehdy nový způsob obživy. Skláři ve svých chalupách vyráběli komponenty skleněné bižuterie broušené na brusném stroji (klemprdě) nebo vinuté u stolu s petrolejovým kahanem. Součástí expozice jsou ukázky pracovních pomůcek sklářů (sklářský stůl s kahanem, stroje na výrobu a broušení korálků, nářadí) a finálních výrobků.

Téměř celý rok se bude pracovat na nové podobě expozice skla, ve které bude využito inovativních způsobů prezentace. Zároveň vznikne místo pro společné setkávání – konferenční místnost a kompletně se promění i muzejní prodejna.

Národopisná expozice Běliště zůstává pro veřejnost otevřená i nadále dle běžné otevírací doby: v sobotu a v neděli v čase 9–12 a 13–16 hodin. Těšit se můžete na Velikonoční jarmark (31. 3.–2. 4. 2023), Dny lidové architektury i Vánoční trhy.

Během roku zde také budou probíhat krátkodobé výstavy v přízemí domu. Aktuálně je zde do 26. března k vidění výstava *Volha byl náš přístav* o legendární železnobrodské hospodě, na kterou jste byli ostatně už zvaní.

(Železnobrodský zpravodaj)

Divadelní spolek Tyl Železný Brod vzpomíná na Anitu Balatkovou

Z nadšené recitátorky a milovnice poezie – mladý herecký talent. Pečlivá v přípravě, nekompromisní hlavně k sobě, neúnavná kronikářka, kamarádka nejen v divadle, ale i na společných divadelních dovolených.

Jako herečka obdržela mnohá ocenění, nejvyšší pak z celostátní přehlídky v Hronově: herecký talent roku 1974.

Anatalia Balatková (1947 – 2022) se stala členkou ochotnického spolku Tyl v roce 1963 a až do 90. let 20. století v něm velmi aktivně a úspěšně působila. Dodnes se při setkáních v divadle vzpomíná na její neobyčejné role v představeních *Starší syn*, *Mordová rokle* a *Maryša*.

/ Za DS Tyl Milena Procházková

Zveme vás do auly sklářské školy v Železném Brodě dne **15. 2. od 18.15** na přednášku Jaroslava Šebka na téma „*Ukrajina – historie, současnost*“ a následnou besedu s přednášejícím.

Jaroslav Šebek (* 1970 v Benešově) je historik, pracovník Historického ústavu AV ČR, zaměřující se na dějiny českých zemí 20. století, zejména dějiny politických stran, česko-německé vztahy a církevní dějiny. Od března 2022 je člen Rady Českého rozhlasu.

železnobrodsko

LOUŽNICE – Osm jednotek hasičů zasahovalo ve středu u požáru rodinného domu v Loužnici. Při příjezdu prvních jednotek byl objekt zasažen plameny od prvního nadzemního podlaží po střechu. Hasiči použili dva útočné proudy a speciální zařízení CCS Cobra. Požár se podařilo záhy lokalizovat, nikdo z obyvatel domu zraněn. (Twitter HZS LK)

LOUŽNICE – **Monika Klemšová: Na paddleboardu zemí Vikingů**

V pátek 17. února od 18 hodin v Kulturním domě Loužnice

Beseda s cestovatelkou Monikou Klemšovou, která se sama na paddleboardu vydala na několik cest do moří a zemí severní Evropy, například naposledy na cestu ze Stockholmu do Helsinek. Srdečně vás zveme na promítání fotek a vyprávění o jednom splněném snu.

„Je nejvyšší čas plnit si sny. Ty moje jsou o svobodě a putování na paddleboardu čistou přírodou. Žádná cesta nebyla tak dlouhá, abych si řekla, že toho už mám dost,“ říká Monika Klemšová. V roce 2022 se vydala ze Švédska do Finska přes Alandské ostrovy. Proč právě tudy? „Skandinávii miluju, dvě velké cesty jsem tu už podnikla. Prostě jsem viděla pár obrázků Aland a mapa říkala, že by to mělo jít. Cesta ze Stockholmu do Helsinek trvala 40 dnů, na moři jsem upádlovala asi 630 kilometrů. Odpověděla jsem si cestou na spoustu otázek, třeba, že ještě není pozdě něco zkusit a vyrazit do neznáma. Na konci mi bylo jasné, že je to zase málo. Asi jsem závislák,“ dodává. (Loužnický zpravodaj)

jilemnice

Hrabě Jan Nepomuk Harrach – místo obvyklého Krakonoše – má letos sněhovou sochu na náměstí v podkrkonošské Jilemnici na Semilsku. Vytvořil ji výtvarník Josef Dufek se třemi pomocníky.

Obří sněhové sochy jsou s Jilemnicí spojené už více než 100 let, zpravila jde o Krakonoše. Minimálně v jednom případě byla ale na náměstí socha i někoho jiného, šlo o Jana Buchara, průkopníka horské turistiky a lyžování. (Genus, foto Krkonoše.eu)

Za Rudolfem Mejsnarem

Rudolf Mejsnar (11. dubna 1928 – 16. září 2022).

Uplynulo už možná třicet let od chvíle, kdy jsme se seznámili. Nebyla to tak docela náhoda. Velmi rád jsem vždy jezdil do Jindřichova Hradce a tam jsem se mimo jiné také podrobněji seznámil s produkcí slavné dílny vyrábějící tapiserie. A poznal jsem několik velmi zajímavých osobností, mezi nimiž nechyběl ani Rudolf Mejsnar.

Vzpomínám si, jak jsme seděli na břehu řeky pod zámekem a diskutovali. Tím naše kontakty neskončily. Naopak, začaly sílit a z nich pak přirozeně vyplynula myšlenka uspořádat v Krkonošském muzeu v Jilemnici výstavu tapiserií a obrazů. Dodnes si dobře pamatuji vernisáž. Čekali jsme na kunsthistorika, který měl výstavu uvést. Přišla však zpráva, že cesta velmi vážne a do Jilemnice včas nedojede. Poradili jsme si jinak. S Rudolfem jsem udělal improvizovaný rozhovor a hovořili jsme nejen o díle, ale také o jeho vztahu k rodnému kraji. Vzpomínal

na své dětství, hovořil o Jiřím Šlitrovi, s nímž ho pojilo upřímné přátelství. V roce 1938 pomáhal jeho rodině při kvapném stěhování do Jilemnice, neboť obec zabírali nacisté. Nechyběly samozřejmě také komentáře k tapiseriím a obrazům. Výstava se líbila a náš vztah se prohloubil. Zanedlouho jsem zahajoval Rudolfovi některé jeho výstavy, pravidelně jsme se pak v Jilemnici setkávali. Dnes jeho obrazy zdobí zasedací síň na jilemnické radnici a na naše město pamatoval i ve své závěti.

Umělec se narodil roku 1928 do tkalcovské rodiny v Zálesní Lhotě u Jilemnice. Jeho snem se stala umělecká fotografie, ale souhrou náhod se nakonec této profesi nemohl věnovat. Studoval na Střední průmyslové škole textilní v Jilemnici a v roce 1948 nastoupil do kreslířny podniku Tiba ve Vrchlabí. Poté studoval textilní kreslířskou školu v Brně a v letech 1950 až 1955 pražskou Vysokou školu uměleckoprůmyslovou.

Po absolutoriu nastoupil v Praze do Ústavu bytové a oděvní kultury (ÚBOK). V roce 1963 dokončil na VŠUP aspiranturu a začal se umělecké tvorbě věnovat na plný úvazek.

Žil v Praze, domů se vracel často a nesmírně rád. Pobýval také v zahraničí, kde zejména jedinečné tapiserie vzbudily velkou pozornost a našly i mnohé zákazníky. Do roku 2020 tvořil v ateliéru na pražském Žižkově. V roce 2020 kvůli onemocnění očí svůj ateliér opustil. Ze-mřel na podzim roku 2022 po krátkém pobytu v nemocnici, kde se zotavoval po mrtvici. Až do své smrti žil sám ve svém bytě v pražských Strašnicích, vedl aktivní život, navštěvoval různé akce a pořádal výstavy a setkání s přáteli v Praze i mimo hlavní město.

Poprvé vystavoval v roce 1960 v Pelhřimově. Svou tvorbu prezentoval například na světových výstavách v Bruselu, Montrealu, galeriích jižní Francie i Mnichově. Je tak trochu smutné, že jedinou svoji stálou expozici tapisérií má ve městě Ottobeuren v SRN.

Vzpomínám, jak mi telefonoval: „Hochu, já už vůbec nevidím, nemůžu pracovat!“ Ale je zajímavé, že i v takových chvílích zůstával velmi pozitivní, nenaříkal, zajímal se o zdejší život. Na takového člověka se nedá zapomenout. Ať odpočívá v pokoji. A my chraňme jeho odkaz...

/ Jan Luštinec, *Zpravodaj města Jilemnice*; foto Krkonošská muzea

vrchlabí

12. února 19:00, Střelnice

DO DIVADLA!
Kulturní dům Střelnice

12. ÚNORA (NE)
19.00

**VÍŠ PŘECE,
ŽE NESLYŠÍM,
KDYŽ TEČE VODA!**

#

So

11

SVATBA

Divadelní soubor Krychličky Vrchlabí Krychličky se rozhodli ztvárnit jednu ze šesti černohumorných povídek z filmu Divoké historky (2014). Co můžete čekat? Svatební veselici, kterou rozhodně nikdo nečekal. Kolotoč absurdity a cynismu. Zběsilé tempo, tanec, dupot, běh, pot, taky střepy, šampaňské a dort... To vše ve 40 minutách koncentrovaně bizardního svatebního veselí.

Upozornění: Nevhodné pro děti a milovníky romantických komedií.

KD Střelnice, 19:00, Vstupné: 100 Kč

#

16. 2. 2023 • VZPOMÍNKA NA FOTOGRAFA JIŘÍHO HAVLA

Ctibor Košťál slovem i obrazem vzpomene na svého kamaráda legendárního trutnovského fotografa Jiřího Havla a na jejich společné výlety po evropských horách.

KCEV Krtek od 18 hodin

I pro Krkonošská muzea Správy KRNP znamená současná energetická krize nárůst nákladů a tak jsme byli nuceni po řadě let přistoupit k určitému zvýšení cen vstupného.

Ceník vstupného do muzeí Správy KRNP od 1. 2. 2023			
	Plné vstupné	Snížené vstupné (děti od 6 let, studenti, senioři, ZTP)	Rodinné vstupné
Vstupné do expozic	stávající/nové	stávající/nové	stávající/nové
Vrchlabí – čtyři domky	60,-/80,-	30,-/40,-	140,-/180,-
KM Jilemnice	80,-/100,-	40,-/50,-	180,-/200,-
Památník Paseky nad Jizerou	40,-/60,-	20,-/30,-	90,-/120,-
Šindelka Harrachov	40,-/60,-	20,-/30,-	90,-/120,-
<u>Vstupné na výstavy</u>			
Vrchlabí – čtyři domky	30,-/40,-	15,-/20,-	
KM Jilemnice	40,-/50,-	20,-/30,-	

V květnu, kdy se slaví 60. výročí vzniku Krkonošského národního parku, budou mít děti do 10 let a senioři nad 65 let vstupné zdarma.

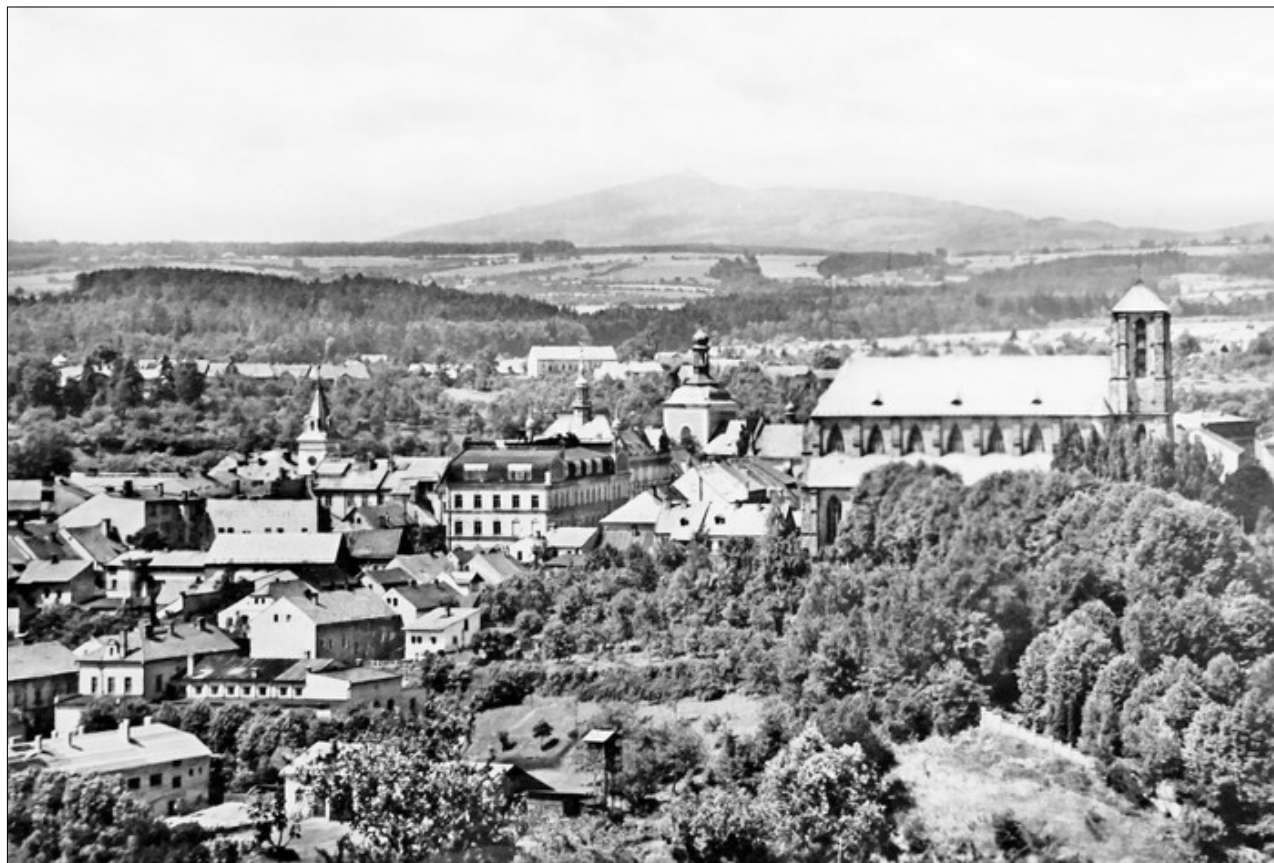
bejvávalo

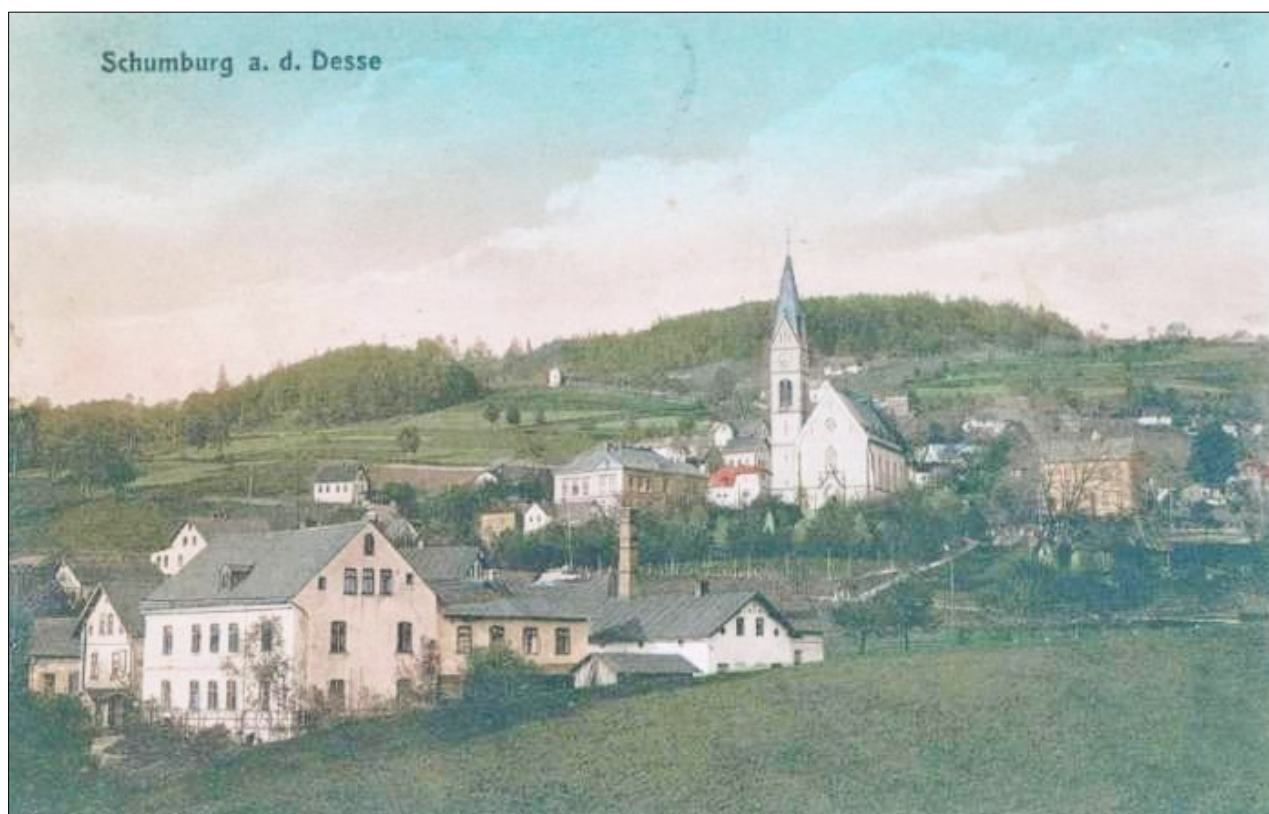
Ještěd. Orbis. Svět v obrazech. 1953. Od Fanouše

Trosky. Odesláno 1910. Z facebooku Jiřího Peterky

**Turnov – v pozadí Kozákov. Foto S. Zajíc. Nakladatelství Orbis Praha.
Nedatováno**

**Šumburk nad Desnou. Verlag: Joh. Schaidas Wwe., Schumburg a. D.
Nachdruck verboten. Aukro**

JIČÍN – Valdický klášter po smrti Valdštejna

Za života vévody v Jičíně kvetla řemesla – zejména soukeníci, pláteníci, krejčí a obuvníci, kteří zhotovovali vše potřebné pro císařské vojsko. Zavedeno bylo i jirchářství, koželužství, dokonce i hedvábnictví. Jičínská mincovna byla zřízena v roce 1628 a razily se zde stříbrné i zlaté mince s hlavou Valdštejnovou. Razila každý měsíc tisíc kusů dukátů a neurčitý počet mincí stříbrných. Volnější byl i přístup k víře. Vévoda neschvaloval prudký a násilný způsob, kterým se prováděla protireformace. Tím si způsobil nepřátelství jezuitů i tzv. strany španělské na vídeňském dvoře, protože na svých panstvích a statcích podporovali přísné a ukrutné prostředky, jimiž komisaři katolické reformace užívali pro vyhlazení evangelické víry. Valdštejn rozkázal dokonce zemskému hejtmanovi G. Taxisovi, aby nikoho pro víru netrestal a do té věci se nepletl a vymezil se i vůči jezuitům „*jejichž nesmyslných přehmatů a ukrutného jednání on nikterak nemíní chrániti ramenem světským.*“ Následkem toho bylo, že lidé na jeho panstvích zůstávali a neutíkali do ciziny, jak se to dělo jinde ve velké míře. Dokonce ponechal na svých statcích mnohé úředníky i hejtmany, ač byli vynánní evangelického a dovolil nekatolickým manům na lenních statcích zůstat, dokonce i víru svou podržet!

To vše se po násilné smrti Valdštejnově rázem změnilo. Zpráva o ní se dostala do Jičína 27. února 1634, samozřejmě ohromila a překvapila. Ještě 5. března t.r., když do města přijel hrabě Puchheim, aby se podle císařské instrukce ujal správy, bylo město velmi rozčilené.

Charakteristická je i zpráva jezuitské koleje z té doby: „...zajisté, že (Valdštejn) po výslechu nebyl odsouzen a že spiklenci od císaře neobdrželi rozkaz, aby byl

zavražděn.“ Císařské vojsko, které v době vraždy bylo za hranicemi Čech mělo 80 praporů – a z toho 60 jich okamžitě obsadilo valdštejnské statky, když je pokládalo za kořist. Navíc tyto statky byly brzy prodány za nepatrnou cenu, v mnohých případech za menší, než byl průměrný roční výtěžek. Hned byly obnoveny i ostré dekrety proti predikantům a protestantům a rozeslány listy, aby byl udán počet kazatelů a exulantů.

Mezi mnohými, kteří se hlásili o náhradu, byl i klášter kartouzský ve Valdicích. Jeho převor Filip Buschek se hlásil za rok 1634 o náhradu 11 tisíc zlatých,

z nichž 10 tisíc požadoval za stavbu nedokončeného kláštera a tisíc zlatých dle nadačního Valdštejnova listu. S prosebným listem se obrátil 1. září 1634 na samotného císaře Ferdinanda II. Ten svým majestátem z 20. března 1635 rozhodl o dalším trvání kartouzského kláštera. Původní fundaci v celém rozsahu potvrdil, všechno jmění ponechal a nadto přidal i dům zemského hejtmána v Jičíně (*libera domus in civitate Jičín*).

Císař Ferdinand II. byl pro shora naznačené zásluhy o klášter uznán druhým zakladatelem valdického kláštera, a to v listině (charta) generální kapituly kartouzské. Počátkem roku 1635 se stal pánem nejen v Jičíně, ale i na celém panství „*kumbursko-oulibickém*“ Rudolf, svobodný pán z Teuffenbachu, císařský rada válečný a polní maršálek. Ten zdaleka nebyl takovým příznivcem kartuziánů jako jeho předchůdce. Mezi ním a kartouzským převorem dokonce vznikla dlouhá rozepře o honební právo.

Jednou z nejpamátnejších událostí valdického kláštera bylo přivezení zavražděného vévody Valdštejna do Kartouz, což se stalo 27. června 1636. Na nákladním voze, neočekávaně s doprovodem osmi pochopů, v neuměle otesané truhle nakvap sbité, byla přivezena nahá mrtvola Valdštejnova. Jičínští očití svědkové uvedli, že tělo bylo velmi zachovalé - s patrně oseknutým nosem. Současně byl dodán převorovi list, příkazující, aby truhla byla uložena do hrobu bez vší pocty. Stalo se tak vedle jeho blízkých - manželky Lukrecie a syna Albrechta Karla. Vše ale bylo jen provizorní.

Pro úplnost dodejme, že kostel nebyl ještě zcela dostavěn a teprve 22. září 1642 byli všichni tři pochováni v klášterním kostele. Nikdy nebyla potvrzena zpráva, že švédský generál Jan Banner dal v roce 1639 otevřít hrobku a utnout vévodovi pravou ruku a hlavu a odvézt do Švédska pro domnělou zradu. Je to trvající smyšlenka. Švédové „navštívili“ Jičín a klášter ve Valdicích – Kartouzích naposledy v roce 1648.

Klášter jako obvykle vydrancovali, avšak brzy na to - po uzavření Vestfálského míru v Osnabruecku, jímž byla ukončena třicetiletá válka, nastal i v Čechách mír. V Jičíně a okolí válce padla za oběť nadpoloviční většina obyvatelstva...

/ Jaroslav Veselý

Tak mi napadá – kdy byl Valdštejn přepohřben v Mnichově Hradišti?

JIČÍN – V úterý 14. února se můžete těšit na *Bizarní pokrmy jihovýchodní Asie*. Cestovatelé Pavel Chlum a Petr Kvarda vás provedou ulicemi Vietnamu, Laosu, Kambodži a Thajska. Tento region zažil během své historie spoustu vládců a každý z nich zde zanechal nějakou stopu v místním jídle. Hladomor zde navíc donutil místní obyvatele jíst cokoli z pralesa, co by je udrželo naživu. Některé z těchto netradičních až bizarních pokrmů se v této oblasti dají ochutnat dodnes. Během přednášky

je budeme společně vyhledávat, a hlavně také ochutnávat. Jak asi chutná cvrček, tarantule, kobylka, dušená žába nebo kachní zárodek? Dva kamarádi se nebojí ničeho, co leze, létá, plazí se nebo plave, kokrhá, syčí, chrochtá nebo vrčí. Ochutnají ale také místní vyhlášené Pho v Hanoji, Tom Yum v Bangkoku, Com

Hen v Hue, Khao soi v Luang Prabang, ale také místní sladkosti, pečivo a místní vyhlášenou robustu.

Ve středu 15. února v 10:00 jsme na dopolední program zařadili přednášku sběratele pohlednic Oldřicha Havlíčka *Jičín na pohlednicích*. Projdeme se ulicemi města Jičína. Průvodcem nám budou historické pohlednice, které byly vydány koncem 19. a počátkem 20. století. Komentář k obrázkům nám přiblíží objekty na nich zobrazené, jejich původ, dobu vzniku a další informace. Rozhlédneme se po velkém náměstí a v ulicích města se zastavíme u významných budov nebo pomníků. Odhalíme i další zajímavosti, které lze na pohlednicích objevit.

/ Michal Miškovský, Biograf Český Ráj

NOVÁ PAKA – Život bez bariér v Nové Pace zahájil v roce 2017 realizaci projektů z Integrovaného regionálního operačního programu pod názvy Centrum bez bariér II a Komunitní centrum Nová Paka.

Tomu předcházely přípravné práce spojené s vypracováním projektové dokumentace, průzkumy a investice ve výši 5,5 milionu korun. Poskytovatel dotace Ministerstvo pro místní rozvoj na oba projekty schválilo dotaci ve výši téměř 44 milionů.

Spolufinancování obou projektů zajistilo město Nová Paka a Královéhradecký kraj ve výši cca celkem 75 milionů. Investor Život bez bariér na základě výběrových řízení spolu s Centrem evropského projektování vybral firmu, která realizovala stavební práce v objektu kláštera v Nové Pace a práce byly zahájeny od prosince 2020.

V průběhu dvou let se podařilo opravit 2. podlaží objektu kláštera, rajský dvůr a propojení se stávajícím objektem Centrum bez bariér. Ten Život bez bariér využívá už od roku 2011.

Nově opravené prostory kláštera generální dodavatel stavby předal investorovi k 30. 11. 2022.

Po kolaudaci budou prostory Životem bez bariér využity v souladu s indikátory obou projektů. Vzhledem k tomu, že u služeb denní stacionář a sociální rehabilitace budou služby rozšířeny další cílové skupiny uživatelů, budou poskytovány včetně odborného sociálního poradenství v nově opravených

prostorách objektu kláštera. Nedílnou součástí bude i rozsáhlá půjčovna kompenzačních pomůcek. Nově vznikne v prostorách kláštera komunitní centrum. Bude sloužit všem osobám z Novopacka i z celého Královéhradeckého a Libereckého kraje, protože Život bez bariér sídlí v Nové Pace, ležící na pomezí obou regionů.

/ Jitka Fučíková, *Achát*

tanvaldsko

TANVALD – Ano, divadla už zase fungují tak, jak mají, a to nejen ta profesionální. V České republice se velice daří i divadlu ochotnickému a troufám si tvrdit, že je na velice vysoké úrovni. V naší oblasti máme mnoho takových divadel a nejedno z nich dosáhlo i na metu nejvyšší, tedy na Jiráskův Hronov, což je žatva toho nejlepšího, co se v naší republice v amatérském divadelním umění událo.

Proto se Městská kulturní kancelář Tanvald spolu se Seniorskými kluby rozhodla zařadit cyklus ochotnických představení. Prostor dostanou ochotníci nejen z blízkého okolí, ale i ze vzdálenějších koutů naší republiky.

Představení se budou konat vždy na začátku měsíce a většinou to budou čtvrteční večery.

Jako první otevře tento cyklus domácí soubor E. F. Buriana. A bude to hned premiéra! Přináší nám v režii Vlastimila Hozdy komedii **Než přijde doktor**. Bude to hra na motivy francouzské komedie a zavede nás do prostředí čekárny před ordinací lékaře. Tedy téma, které zná většina z nás. A kdo ví, možná vám některé dialogy leccos připomenou.

Zapište si do kalendáře:

9. 2. od 19 hod. - Než přijde doktor, DS E.F.Burian Tanvald (komedie)

/ Vladka Koďousková, Tanvalský zpravodaj

jablonec

Poprvé ve svém funkčním období primátora udělil Miloš Vele dvě medaile Pro meritis. Za rok 2022 si ji odnesla kronikářka, divadelnice, novinářka a pedagožka Jiřina Polanská za dlouholeté působení v oblasti dramatického umění včetně publikační činnosti a in memoriam byla udělena také pedagogovi, sportovci, skladateli a hudebníkovi Jiřímu Pecháčkovi za dlouholeté působení v oblasti hudební a vzdělávání.

Jiří Pecháček se narodil na jaře roku 1934 v Praze, jako povolání si vybral dráhu pedagoga a první školní roky působil na několika místech ve středních Čechách, než zakotvil v Jablonci nad Nisou. Do srdcí Jablonečanů se zapsal hlavně jako vynikající hudebník. Zemřel v roce 1999, cenu Pro meritis získal in

memoriam za dlouholeté působení v oblasti hudební a vzdělávání.

Byl výborný sportovec – atlet i hokejista. Vedle sportu a pedagogické činnosti byla jeho největší láskou hudba - obojí pak spojil v Lidové škole umění v Jablonci n. N. Protože nikdy nebyl ve straně, a tak po srpnové okupaci vojsk Varšavské smlouvy mu režim na dlouhých 20 let znemožnil, aby mohl stát za katedrou. Do školství se vrátil až po listopadu 1989, kdy se stal ředitelem Základní školy Mozartova, kde působil necelých pět let do svého odchodu do důchodu. Po srdeční příhodě zemřel v říjnu roku 1999.

Jiří Pecháček byl vynikající muzikant – v 60. letech stál u zrodu Malého pěvec-kého sboru učitelů Liaz, který se později stal základem pro vynikající smíšený sbor Janáček, jehož pak byl i sbormistrem. Koncem 60. let stanul v čele Velkého tanečního orchestru jabloneckého Kulturního a společenského střediska. Díky iniciativě Jiřího Pecháčka také řadu let probíhala v jabloneckém divadle soutěž amatérských zpěváků O skleněný klíč města Jablonec. Organizačně se podílel na mnoha dalších kulturních akcích ve městě. Když po 11 letech skončil jako kapelník jabloneckého orchestru, věnoval se práci v okresním kulturním středisku a v 80. letech zaznamenal i velký skladatelský

úspěch – jeho hudba doprovodila cvičení rodičů s dětmi na poslední spartakiádě v roce 1985.

Jiřina Polanská je známá jako principálka, dramaturgyně, režisérka, herečka, organizátorka a pedagožka na poli loutkového i hraného divadla, mnoho let pracovala ve sdělovacích prostředcích a posledních 20 letech je kronikářkou nejmladšího statutárního města. Pro meritis získala za dlouholeté působení v oblasti dramatického umění včetně publikační činnosti.

Jiřina Polanská pochází z Jablonce n. N. – tatínek byl prodavač, maminka mačkářka skla. Vystudovala střední všeobecně vzdělávací školu a v 70. letech začala pracovat jako úřednice finančního úřadu. Poté zamířila do redakce tehdejších Novin Jablonecka, ačkoliv později mnohokrát změnily název, Jiřina Polanská v nich na různých pozicích zůstala téměř celé čtvrtstoletí.

V roce 1998 nastoupila jako pedagog volného času do Domu dětí a mládeže Vikýř. Na přelomu tisíciletí byla členkou správní rady jabloneckého městského divadla, pracovala v kulturní komisi magistrátu a za dlouholeté vytváření pozitivního obrazu města v oblasti kultury a společenského života získala v roce 2016 medaili Gratias Tibi Ago.

Od dětství tíhla k divadlu a umění – na střední škole byla zákonitě členkou tamního ochotnického souboru a začátkem 70. let už působila mezi ochotníky Tylova souboru v jabloneckém Studiu mladých. V roce 1980 založila a stala se principálkou, dramaturgyní, scénografkou i režisérkou loutkářského souboru Kubíkovo divadélko v Jablonci, které se začátkem 90. let přeměnilo ve spolek Vozichet. Od roku 1981 je vedoucí dramaticko-loutkářského souboru jabloneckého domu dětí, dnešního Vikýře. Mnohdy upravovala text i pomáhala se scénografií. Se soubory se účastní regionálních i celostátních přehlídek. Na Loutkářské Chrudimi v roce 2010 získala cenu za autorské uchopení textu a herectví. V rodinné loutkářské tradici už také pokračuje její vnučka Jeanette. Jiřina Polanská je optimistkou, která svojí osobností prezentuje kulturu a umění v celé kráse. Jak sama říká, celý život měla štěstí na hezkou práci – a jako současná kronikářka města v prvním zápisu roku 2023 také může s trochou osobní hrdosti připsat: laureátka ceny Pro meritis. (jž, Jablonecký měsíčník)

Mezi únorové taháky programu v Eurocentru patří pořad Maroše Kramára Vladimíra Kořena nebo talk show Posedlí Dakarem.

Ve čtvrtek **16. února** míří do Jablonce zábavná talk show Posedlí Dakarem. Martin Macík s posádkou je připraven bavit tisíce fanoušků českého motorsportu. V jabloneckém Eurocentru budete mít jedinečnou možnost zhlédnout výjimečné záběry z Rally Dakar 2023. Kromě unikátního necenzurovaného dokumentu uvidíte naživo i samotné závodníky.

Další pozvánka, na **23. února**, je určena příznivcům TV pořadu Zázraky přírody. Čeká je večer s Marošem Kramárem a Vladimírem Kořenem plný životních historek a zábavných momentů z natáčení i mimo něj.

(rsch, Jablonecký měsíčník)

liberec

Světlé, tmavé, ležáky i speciály. Liberec je rájem pivovarů

Kde se pivo vaří, tam se dobře daří. Známé heslo již po staletí vyjadřuje vztah Čechů ke zlatavému moku. S trochou nadsázky by bylo možné prohlásit, že město bez pivovaru je dnes jako tělo bez duše.

Liberecký obecní pivovar vyrostl roku 1599 zhruba v místech obchodního centra Forum. Později vybudoval Albrecht z Valdštejna panský pivovar; na jeho místě dnes stojí palác Adria v Rumunské ulici. Roku 1872 se začalo vařit pivo ve Vratislavicích nad Nisou.

„I v Liberci si dnes milovníci piva najdou to své. Ať už pivo, které vyrábí velký pivovar nebo řemeslná piva z minipivovarů. Kromě níže uvedených je i v okolí Liberce řada dalších minipivovarů, jejichž pivo si můžete v libereckých restauracích nebo obchodech koupit,“ uvedla Květa Vinklátová, náměstkyně pro kulturu, památkovou péči a cestovní ruch Libereckého kraje.

Vlajkovou lodí v moři piva je právě vratislavický Pivovar Konrád v Liberci – Vratislavicích. Nabízí 17 druhů piv, světlé i tmavé, klasiku i speciály. Vyzkoušet lze třeba tmavého Kapucína, světlý jedenáctistupňový velmi hořký ALE Gepard, v nabídce nechybí citronový Chytrón, Svatopavelská šestnáctka anebo lehké pivo Reichenberger.

Na tramvajové trase k Ještědu vznikl Pivovar Warehouse. Zde čepují klasiku v podobě světlé ležácké jedenáctky, polotmavou dvanáctku, ale chybět samozřejmě nebudou ani kvašené speciály ALE a IPA.

V Harcově vítá všechny žíznivé Rodinný minipivovar Vendelín, který servíruje vlastní světlý nebo polotmavý kvasnicový ležák. Celoročně tu lze posedět v prostorách pivovaru, v létě se s pivem dokonce i slunit na terase. V roce 2001 Vendelín získal ocenění Minipivovar roku.

Další minipivovar, tentokrát s poetickým názvem Studánka, láká na kvasnicové pivo vyráběné tradiční českou recepturou bez pasterizace. Pivo uvařené tímto způsobem neztrácí významné přírodní prvky, jakými jsou minerály a vitamín B, a získává lehkost a příjemnou nahořklost.

Také podnik Kulečník U Hrocha má svůj malý domácí pivovar v areálu univerzitních kolejí na Harcově v bloku F. Je tu možno ochutnat světlý nebo polotmavý ležák a zahrát si kulečník nebo šipky.

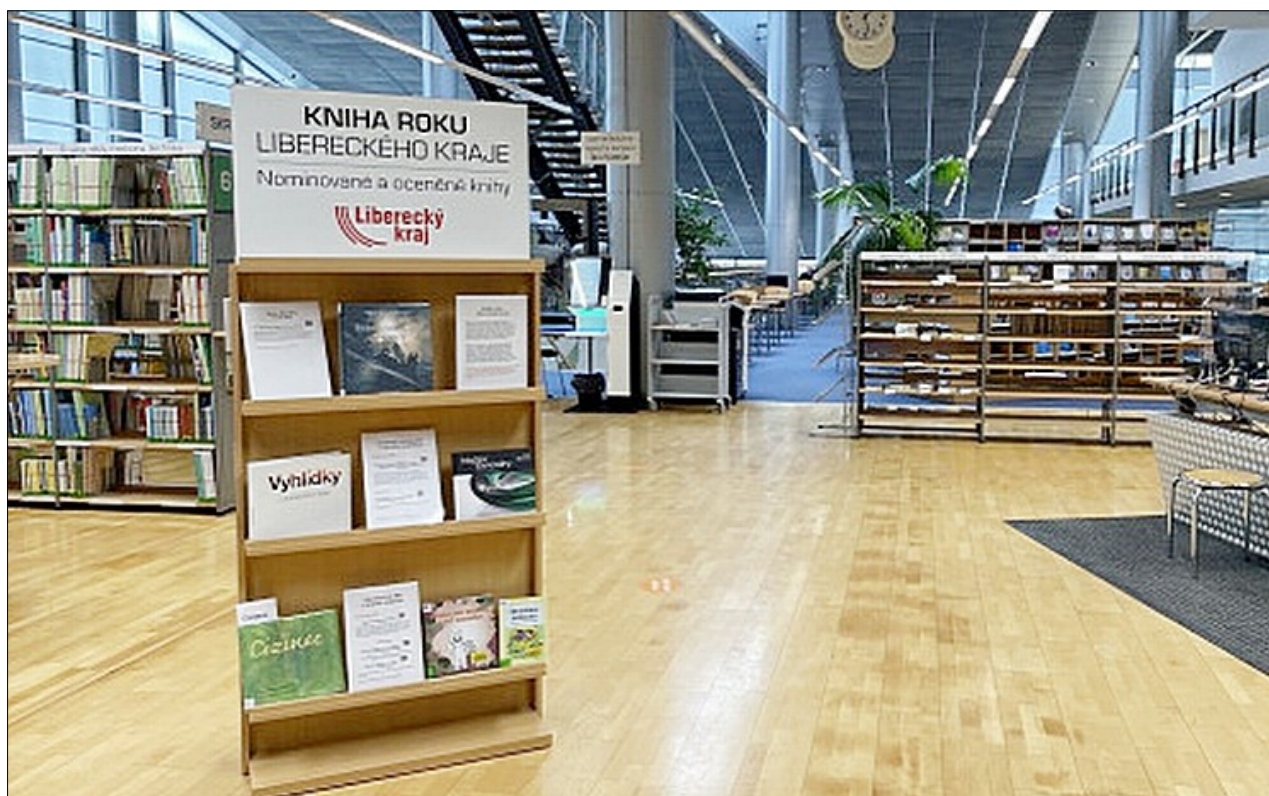
/ Jan Mikulička

Sbíрку všech knih nominovaných a oceněných ve všech ročnících soutěže o knihu roku se rozhodl v Krajské vědecké knihovně v Liberci zpřístupnit vyhledávací stránka – Liberecký kraj. Na webových stránkách knihovny je již nyní v sekci Regionální historie a literatura vytvořena samostatná stránka věnovaná soutěži Kniha roku Libereckého kraje. Zde čtenáři naleznou seznam všech titulů, které se soutěže zúčastnily, rozdělený do jednotlivých kategorií. Již od roku 2018 vyhlašuje Liberecký kraj soutěž Kniha roku Libereckého kraje, v níž oceňuje ty nejlepší publikace se vztahem k našemu kraji, které byly vydané v předcházejícím roce. V současné chvíli vyhlásil Liberecký kraj již šestý ročník této knižní soutěže. Za všechny uplynulé ročníky se do soutěže přihlásilo 149 knih, které se svým obsahem a významem týkají Libereckého kraje, jeho občanů, historie, uměleckých děl či tradic. Hlavním cílem soutěže je podpora autorů a nakladatelů k vydávání a šíření regionální literatury a její propagace.

V soutěži Kniha roku Libereckého kraje jsou publikace hodnoceny v šesti

kategoriích: beletrie a poezie, odborná a populárně naučná literatura, literatura pro děti a mládež, učebnice, umělecká, resp. výtvarná monografie a kniha o obci. Udělována je též Zvláštní Cena Libereckého kraje za mimořádný přínos v oblasti literatury. Čtenářská veřejnost má možnost účastnit se hlasování o zvláštní Cenu čtenářů, která probíhá na sociálních sítích.

Za všechny uplynulé ročníky soutěže se tímto způsobem vytvořil úctyhodný soubor hodnotné literatury, který se bude dále rozrůstat a svým rozsahem již nyní dalece přesahuje velikost běžné příruční knihovny. Liberecká Krajská vědecká knihovna, která je tradičním partnerem soutěže při jejím vyhodnocování a slavnostním vyhlášení výsledků, proto přijala nabídku Libereckého kraje a převzala do svého fondu kompletní soubor všech doposud nominovaných a oceněných publikací.

„Každý rok předáme několik desítek knih ze soutěže Krajské vědecké knihovně. Nakladatelé mají sice povinnost poskytnout výtisk vydané knihy příslušné knihovně, ale myslím, že propagace regionálních titulů je důležitá a pro čtenáře a milovníky regionální literatury bude zajímavé udělat si představu o tom, co všechno o našem kraji vychází,“ řekla krajská radní Květa Vinklátová.

Knihy se staly součástí fondu knihovny a jako takové jsou běžným způsobem dohledatelné v katalogu knihovny a je možné si je vypůjčit, tak jak jsou čtenáři zvyklí. Publikace, jsou navíc označeny nálepkou s textem „Kniha nominovaná do soutěže Kniha roku Libereckého kraje“. V prostorách Studijní knihovny je dále umístěna výstavka, která postupně představí všechny nominované a oceněné knihy v jednotlivých ročnících.

„Jedním z důležitých úkolů krajské knihovny je uchovávat, zpřístupňovat a popularizovat knihy vydané na území kraje. O to se intenzivně snažíme a regionální literaturu aktivně nabízíme našim čtenářům a návštěvníkům. Zapojení

do soutěže Kniha roku Libereckého kraje a zpřístupnění nominovaných a oceněných knih považujeme za logické vyústění spolupráce v rámci této soutěže,“ vysvětlila ředitelka knihovny Dana Petrádová.

/ Jan Mikulička

liberecký kraj

Vlastníkům objektů, které představují lidovou architekturu Libereckého kraje a jeho okolí, nabízí Liberecký kraj účast na již tradičních Dnech lidové architektury Čech, Moravy a Slezska. Letošní ročník se bude konat o víkendu 22. a 23. července a Liberecký kraj podpoří akci finančním příspěvkem v celkové výši 300 tisíc korun.

Dny lidové architektury Čech, Moravy a Slezska jsou celorepublikovou akcí zaštitěnou společností FOIBOS, Kotěrovým centrem architektury a Národním památkovým ústavem. Pořádají se u příležitosti výročí narození Jakuba Bursy, proslulého zednického mistra a lidového umělce působícího v okolí Volyně a Vlachova Březí na Prachaticku. První ročník se uskutečnil v roce 2013 při příležitosti 200. výročí narození tohoto známého lidového umělce. Vyplněné závazné přihlášky je možné podávat do 14. dubna 2023 prostřednictvím e-mailu na adresu: marketa.chumlenova@kraj-lbc

ČESKÝ DUB –

SDRUŽENÍ DIVADELNÍCH SOUBORŮ ČESKÝ DUB z.s. Divadelní soubor VOJAN
Vás srdečně zve na komediální příběh Michaely Doleželové a Janký Ryšánek Schmiedtové

VZPOURA NEVĚST

Láska je hezká věc. Ale řízek je řízek.

**ČESKÁ BESEDA
ČESKÝ DUB**

PREMIÉRA
sobota 11.2.2023 , 19 hodin

REPRÍZA
pátek 17.2.2023 , 19 hodin

Hrají: Dagmar Čemusová, Věra Dufková, Pavla Kvapilová,
Petra Kvapilová, Kateřina Řídká a Václav Řídký

Předsvatební maraton nejen o ženách a nejen pro ženy...Svatba? To je byznys. Co všechno předchází tomu nejkrásnějšímu dni v životě ženy?

Předprodej vstupenek: Městská knihovna Český Dub
Vstupné 100 Kč síť www.evstupenka.cz

Autorská práva zastupuje DILIA – divadelní, literární a audiovizuální agentura z.s. Krátkého 1, Praha 9

Představení Testosteron divadelního souboru Tyl z Bakova nad Jizerou je tento týden z důvodu nemoci zrušeno. Náhradní termín je ve čtvrtek 23. února 2023. Vstupenky zůstávají v platnosti.

Káčovák aneb oblíbené povídání Václava Zieglera

Vrch Káčov u Mnichova Hradiště, nazývaný také někdy Malé nebo Středočeské Trosky, je vypreparovaný sopouch čediče. Geologický podklad tvoří mořské uloženiny české křídové pánve. V třetihorách, ve spodním miocénu, došlo zde k sopečnému výbuchu, při kterém žhavé lávy leucitického čediče prorazily vrstvy usazenin české křídly.

Koncem třetihor a ve čtvrtohorách eroze zničila povrchovou část sopky a dnes je obnažen pouze přírodní kanál bývalého vulkánu (tzv. sopečný komín) vypínající se asi 10 m nad okolní terén. Na styku s čedičem byly křídové horniny kontaktně přeměněny na porcelanity a porézní pískovce (tzv. káčovák). Ten káčovák je docela zvláštní kámen. Je to kontaktně přeměněný pískovec, který má natavená křemenná zrna. Díky tomu se dá dobře mlít. Pískovec měl původně vápnatý tmel, vysokou teplotou byl však uhličitán vápenatý vytěsněn a vznikl pórovitý pískovec.. Je mnohem lehčí než obyčejný pískovec a navíc ve vodě tvrdne. Proto se často užíval ke stavbě jezů na Jizeře. Do dnešních dnů se však už mnoho káčováku nezachovalo. Jen zbytky a pod vypreparovaným sopouchem něco úlomků.

Jak asi kdysi Káčov vypadal? Představme si takový malý Říp. Ještě dnes je mu morfologický tvar vrchu Káčov trochu podobný. Vznik Káčova je spjat s projevy sopečné činnosti třetihor v blízkosti křížením dvou významných zlomů, které utvářely Český masiv právě v oné době, vzdálené nám čtyři až pět desítek milionů let. Vznikl explozí plynů a par jako komínovitý sopečný útvar vyplněný zpravidla roztržitěnou, tj. brekciovitou sopečnou hmotou. Takovému útvaru říkají geologové diatrema. Je tu pravděpodobný dvoufázový vývoj, když z první fáze sopečného výbuchu se nám mnoho nedochovalo. Během mladších třetihor a starších čtvrtohor byla ve středních Čechách odnesena okolní vrstva křídových uloženin a tím došlo komínovitého sopečného tvaru.

Kolem čedičové skály je bezlesí a čedičovou skálu pokrývají jen lišejníky, mochny a vzácně i rozrazil. Níže, na ostatní ploše se daří habrové doubravě i bukům, ale vysazen tu byl v nejnižších polohách kopce také akát, červený dub i modřín. Ale jejich množství je zanedbatelné. I když jde o hospodářský les, tak i v něm se tu a tam vyskytují staré, rozpadající se stromy nebo práchnivějící pařezy, které poskytují domov larvám našeho největšího brouka roháče obecného. Roháči milují dubiny. S příchodem večera vyletují a jako malá letadla hřmotně poletují krajinou a slídí po stromech, ronících sladkou mízu. Jejich larvy se vyvíjejí hlavně ve starých, trouchnivějících pařezích a jejich vývoj trvá 3 až 5 roků. Když se sem přijdete podívat za teplých červnových večerů, určitě roháče obecného potkáte. Na listech dubu se v té době objevují podivné kulovité útvary. Jsou zelené nebo červenozelené a říkáme jim háčky. Jejich původcem je velice drobná vosička žlabatka listová. Její samička klade svá vajíčka do hlavních nervů dubových listů. Kolem vajíčka se pak vytvoří kulovitá háčka, ve které se vyvíjí světlá larva.

Také pavouci jsou zde k potkání skoro na každém kroku. V křoví si roztáhl svou síť nějaký křížák. Je krásná, pravidelná. Ale jsou tu i takoví pavouci, kteří loví bez sítí. Například lovčík hajní.. Je poměrně vzácný. Jako všichni lovčíkovití nestaví síť, ale kořist aktivně loví. K tomu má uzpůsobeny dlouhé přední nohy. Samička nosí, zpravidla během června, v chelicerách (kusadlech) kulovitý kokon, který může obsahovat až 600 vajíček. Krátce před tím, než malí pavoučci ve stadiu nymfy opustí kokon, samička ho zavěsí na lesní vegetaci a vybuduje kolem nepravidelnou síť, která slouží k ochraně malých pavouků, kteří se po dalším svlékání rozptýlí do okolí.

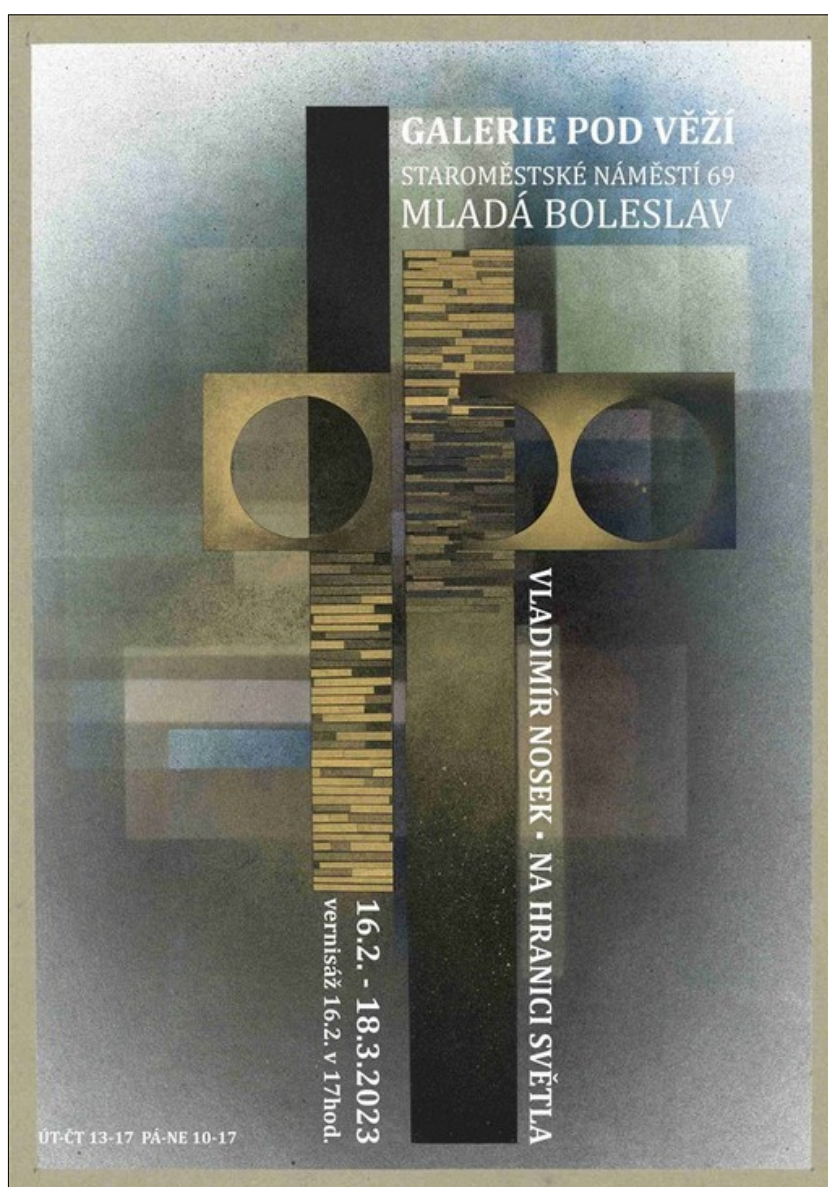
V lese pod Káčovem rostou i mnohé divotvorné rostliny. I kapradiny. Špinavě zelené a smutně vyhlížející listy bukovince osladičovitého provázejí kmeny smrků nedaleko zdi. Tady je přece jen vlhčeji než v listnatém lese. Bukovinec je spíše horský druh, ale tady roste, i když je tu vzácný. Je to nízká kapradina s velmi rozvětveným, tenkým a hnědým oddenkem, z něhož vyrůstají jednotlivé listy, složené z menších lístků. Spodní pár odstává od vřetena listy jiným úhlem, než páry lístků nad ním. Ten spodní pár má šípovitý tvar. Jinou charakteristickou rostlinou je tu ptačinec velkokvětý. Miluje listnaté lesy s bohatým podrostem. Čtyřhranná lodyha s přisedlými, stále zelenými, přímými, úzce kopinatými listy nese bílé květy o průměru dva až tři centimetry. Každý květ má tři blizny.

A jemu zdatně pomáhají zpestřit bylinné patro sasanky hajní, mařinka vonná, pstroček dvoulistý (ano ten, co když nekvete, má jen jeden list), konvalinka vonná a její příbuzný kokořík mnohokvětý. Mezi bylinami a v křovinách se pohybují drobní savci. Třeba rejsek obecný, plši i myšice křovinná. Nejhojnější hlodavec zdejšího lesa. Je velká asi jako myš domácí, není však šedá, ale žlutavě šedohnědá s bílošedou břišní stranou. Oči i uši má velké, musí se nějak chránit před těmi, kteří na ni mají chuť. A těch je opravdu hodně. Drobné šelmy lasičky a kuny, liška, v noci sovy, přes den káně. Na zimu si do okolí své nory natahá nejen lískové ořechy, ale hlavně spadané žaludy. Ale jen z těch našich dubů. Z červeného dubu jsem u jedné takové nory nenašel ani čepičku. Někdy má i devět mladých. Tak se musí ohánět. Je to úspěšný hlodavec. Ale vidět jí, to je skoro umění. Přeji vám, abyste ji uviděli, to však musíte být pěkně opatrní a tiší.

/ Václav Ziegler pro stránky Geoparku Český ráj

mladá boleslav

#

Nezaměnitelné oslavy. Malíř a světoběžník Šafránek vystavuje v královéhradecké galerii

Galerie moderního umění v Hradci Králové otevřela dvě nové výstavy. V prostoru Bílé kostky je tvorba královéhradeckého rodáka Jana Šafránka, Černá kostka poskytne prostor pro video práce Michaely Vélové Maupicové, které byly doposud veřejnosti představeny jen okrajově.

Výstava Jana Šafránka s názvem *Kavárna Kubišta* návštěvníkům prezentuje průřez tvorbou tohoto malíře a světoběžníka, který svou fascinaci viděným světem s jeho nonsensovou poezií přetavil do nezaměnitelné malířské oslavy společnosti lidí. V rámci výstavy mohou návštěvníci na stěžejních dílech jednotlivých dekád, které jsou dále doplněny rozsáhlým souborem kreseb, sledovat postupnou krystalizaci autorovy obrazové poetiky.

První malířské pokusy jsou u Šafránka spojeny s vytvářením drobných variací modernistických krajin a kopiemi slavných portrétních obrazů se silným psychologickým akcentem.

„Šafránkova plátna navazují na řadu předchůdců – od malířů italské renesance, kteří zachycovali nejrůznější slavnosti, biblické příběhy a filozofické disputace v reáliích své doby, přes staré holandské mistry, s nimiž ho spojuje smysl pro grotesknost lidského počínání, dále žánrovou malbu 18. a 19. století, společenskou satiru a karikaturu 1. poloviny 20. století až po americký regionalismus a evropský civilismus meziválečného období,“ vysvětluje kurátorka výstavy Petra Příkazská.

Jan Šafránek: Vítání bratrské delegace na Ruzyňském letišti, 1975–77

Jan Šafránek se narodil v Hradci Králové, kde působil do roku 1974. Pro Bio Central (původně Kino Jas) dříve ručně maloval sedmimetrové poutače, které byly instalovány ve veřejném prostoru. Šafránek posléze odešel do Prahy, kde se stal součástí disentu a podepsal Chartu 77. V té době zrealizoval několik neoficiálních bytových výstav. V roce 1979 byl donucen emigrovat do Rakouska, kde studoval Akademii užitého umění ve Vídni. Následně se usadil v Austrálii a postupně procestoval Nový Zéland, USA, Mexiko, státy Jižní Ameriky a Tichomoří. Od roku 1990 střídavě pobývá v České republice a Rakousku. Výstava Jana Šafránka bude k vidění do 11. června.

pozdní sběr

LOMNICE n/P – Zastupitelstvo města schválilo rozpočet města Lomnice nad Popelkou pro rok 2023: - příjmy běžného roku ve výši 157,117 milionu Kč - výdaje běžného rozpočtu ve výši 178,197 milionu Kč - saldo (rozdíl) příjmů a výdajů -21,080 milionu Kč.

LIBEREC – Povodí Labe uzavřelo před několika dny část promenádní cesty u opravované přehrady Harcov v Liberci, a to od hráze k pláži. Důvodem je propadnutí bývalého náhonu před klubovnou Junáka a Českého skauta. Na webu Povodí Labe o tom informovala mluvčí firmy Hana Bendová. Náhon, který vede k někdejší Textilaně, se propadl zhruba na osmi metrech v oplocené části staveniště. „Vzhledem k tomu, že podzemní náhon vede v trase pod promenádní cestou podél přehrady Harcov, která byla pro veřejnost částečně přístupná, a při jeho případné další havárii by mohlo dojít k propadnutí cesty, musela být cesta v úseku dlouhém cca 300 m směrem od hráze uzavřena dříve, než bylo původně v plánu,“ uvedla Bendová. Rekonstrukce přehrady Harcov, která je kulturní památkou, začala loni na podzim. Přehrada je od té doby bez vody a kvůli rekonstrukci hráze, pravobřežní zdi a odbahnění dna zůstane vypuštěná až do léta 2025. (Náš REGION)

vaším pohledem

TISK A MY

Opravdu s velkým pobavením sleduji kauzu „pohonné hmoty“, kterou čas od času vyvolávají snad všechna dostupná zpravodajská média. Korunu sem, třicet haléřů tam, levnější benzin, o pár haléřů dražší nafta a podobně. Na to navazuje řada „odborných“ komentátorů o tom, jak si, jako republika, vedeme, co nás čeká, jaké strasti či jaká překvapení nás čekají v nejbližší době. A co my, zákazníci? Stačí jen pohled na přeplněné silnice, auta jezdící s jedním člověkem sem a tam a pro nákupy, které by nás stály jen několik kroků. Pravidelné cesty do zaměstnání a doškol, kam bychom dorazili, jen kdybychom si přivstali o půl

hodiny dříve. A to už vůbec nemluvíme o vozidlech, kterým necháváme běžet motor jen kvůli tomu, abychom mohli v teple vyřídit pár nesmírně „důležitých“ hovorů s přáteli. Litry benzínu sem-tam, to je najednou vedlejší. Ale bude-li příští týden benzin dražší jen o dvacet haléřů, to je tedy vážný problém. Alespoň pro náš tisk, televizi a rozhlasové stanice.

O. Grund

#

M. Hrdý

trosečník – kulturně-společenský e-zin * vydavatel a redaktor: M. Fefík Podobský
fefik.sorry@seznam.cz * nechcete-li e-zin dostávat, dejte vědět!
všechna čísla naleznete na internetu: *knihovna.jicin.cz/regionalni-zpravodaj*